

پرسش ۵۴: معنای آیهی (در آن روز چهره‌هایی هست زیبا و درخشان)

سؤال / ۵۴: ما معنى هذه الآيات من سورة القيامة: (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ * إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ) 1.

پرسش ۵۴: معنای این آیات از سوره‌ی قیامت چیست: (در آن روز چهره‌هایی هست زیبا و درخشان * که سوی پروردگارشان نظر می‌کنند) 2.

الجواب: أي ناظرة إلى محمد ، فهو المربي لهذه الوجوه الطيبة الناصرة.

پاسخ: یعنی به حضرت محمد(ص) نظر می‌کنند. او مربی این چهره‌های پاک و درخشان است.

قال الصادق (ع) لهاشم الصيداوي: (يا هاشم، حدثني أبي وهو خير مني عن رسول الله أنه قال: ما من رجل من فقراء شيعتنا إلا وليس عليه تبة. قلت: جعلت فداك وما التبة؟ قال: من الإحدى والخمسين ركعة، ومن صوم ثلاث أيام في الشهر، فإذا كان يوم القيامة خرجوا من قبورهم ووجوههم مثل القمر ليلة البدر، فيقال للرجل منهم: سل تعط، فيقول: أسأل ربي النظر إلى وجه محمد . قال: فيأذن الله عز وجل لأهل الجنة أن يزوروا محمداً .

امام صادق (ع) به هاشم صیداوی فرمود: «ای هاشم! پدرم که برتر از من است مرا روایت کرد از پیامبر خدا (ص) که فرمود: هیچ‌یک از فقراى شیعیان ما نیست جز آن‌که پیامدی (عقوبتی) بر او نباشد. عرض کردم: فدایت شوم، پیامد چیست؟ فرمود: «به خاطر پنجاه و یک رکعت نماز و روزه‌ی سه روز در هر ماه. چون روز قیامت شود از قبرهای خود بیرون آیند در حالی که چهره‌هایشان مانند

1 القيامة : 22 - 23.

2 قیامت: 22 و 23.

ماه شب چهارده می درخشد. پس به یکی از آنها گفته شود: چیزی بخواه که به تو عطا خواهد شد. وی گوید: از پروردگارم می خواهم که به چهره‌ی محمد(ص) بنگرم. پس خداوند عزوجل به بهشتیان اجازه فرماید که محمد(ص) را زیارت کنند.

قال: فينصب لرسول الله منبراً على درنوك من درانيك الجنة له ألف مرقاة بين المرقاة إلى المرقاة ركضة الفرس، فيصعد محمد وأمير المؤمنين (ع)، قال: فيحف ذلك المنبر شيعة آل محمد، فينظر الله إليهم وهو قوله تعالى: (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ * إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ). قال: فيلقى عليهم من النور حتى أن أحدهم إذا رجع لم تقدر الحوراء تملأ بصرها منه، ثم قال: أبو عبد الله (ع): يا هاشم لمثل هذا فليعمل العاملون) 3.

پس برای رسول خدا(ص) منبری بر روی یکی از فرش‌های مخمل بهشتی نصب می‌شود که هزار پله دارد که میان هر دو پله مسیر یک دویدن اسب فاصله است. پس محمد(ص) و امیرالمؤمنین(ع) بر آن بالا روند. شیعیان آل محمد(ع) دور آن جمع شوند و خداوند نظر رحمت به ایشان نماید. و این معنای آیه‌ی (در آن روز چهره‌هایی هست زیبا و درخشان* که سوی پروردگارشان نظر می‌کنند) است. فرمود: سپس آن قدر نور بر آنان فرو می‌ریزد تا آن جا که وقتی باز می‌گردند، حوریان نمی‌توانند به راحتی به آنها نظر افکنند. سپس امام صادق(ع) فرمود: ای هاشم! (اهل عمل برای چنین پاداشی تلاش کنند) 4.

³ بحار الأنوار : ج 24 ص 261.

⁴ بحار الانوار: ج 24 ص 261.